

synlighed for kan komme sig inden den Tid, da han skal indfaldest, medens alle de andre erklæres tjenstdygtige. Med den Reservation, at Loven forstås paa denne Maade, tror jeg ikke at burde modsætte mig den, og jeg trøster mig over for de ibrige i Høren med at kunne sige, at de kunne tænke som saa, at naar Fanden har taget Hesten, kan han gerne beholde Grimen med.

Justitsministeren (Rump): Efter de fra min ærede Kollega fremkomne Udtalelser kan jeg fatte mig meget kort. Spørgsmaalet har jo nærmest for det offentlige militær Interesse, og for saa vidt Krigsministeren kan acceptere det, kan jeg for mit Vedkommende ogsaa gøre det. — Den ærede Forslagsstiller fremdrog samtidig nogle Bemærkninger, som fremkom fra hans Side under Finanslovsforlaget's 1ste Behandling med Hensyn til de Tilfælde, hvor Folk ansaa det for hensigtsmæssigt, naar de mødte paa Sessjonen, at medtage Attester fra særlige Læger, Specialister, som skulde godtgøre, at de ikke burde udskrives paa Grund af deres Vegembskaffenhed. At der findes Opslag, som gaa ud paa, at man bør have den Slags Attester med, er ganske naturligt. Det er nemlig efter Omstændighederne hensigtsmæssigt baade for Sessjonen og ogsaa for Patienterne, naar nemlig Forholdet er det, at den vanstelige Underjøgelse ikke godt kan foretages paa Sessjonen, eller i alt Fald ikke godt kan foretages uden meget Besvær, hvad der dels kan bero paa Sygdommens Art og dels paa, at der behøves særlig Indsigt for at kunne behandle den Slags Tilfælde. Det vilde jo være meget ønskeligt baade for Sessjonen og ogsaa for Patienterne, om dette kunde ske i saa stort Omfang, som Djemedet udfordrede, og det er meget muligt, at der derved i mange Tilfælde vilde kunne spares en Del Penge for det offentlige. Men et er, at det vil være hensigtsmæssigt, og et andet er, hvorledes man kan træffe en saadan Ordning, og jeg ser ikke, hvorledes det skulde kunne lade sig gøre. Man maatte jo saaledes have særlige Bestemmelser om, hvilke Sygdomme det gjaldt. Der er ogsaa andre Omstændigheder, der maa komme i Betragtning; der maa saaledes fastsættes et Maximum for den Betaling, der kunde ydes. Denne Ordning vil ogsaa i andre Henseender kunne frembyde Vanskelighed. Her i Kjøbenhavn vil det altid være let at komme til Specialister, men ude paa Landet vilde der ogsaa kunne blive Tale om Rejsseudgifter, naar vedkommende maatte begive sig en lang Vej for at komme til en Specialist. Jeg anser derfor ikke en

saadan Ordning for praktisk gennemførlig; i alt Fald vil jeg ikke kunne se mig i Stand til at stille Forslag i saa Henseende, og jeg tvivler paa, at de overhovedet ville kunne lade sig stille. Det ærede Medlem henviste til Udtalelser, som skulde være fremkomne fra mig for Kjøbenhavns Kommunes Vedkommende, for saa vidt det angik dens Fattigvæsen. Jeg erindrer ikke paa denne Maade at have nævnt Kjøbenhavns Kommune; men jeg antager efter det ærede Medlems Udtalelse, at Referatet i Rigsdagstidende viser, at jeg har nævnt Kjøbenhavn, og det ærede Medlem har maaste saaledes Ret deri, for saa vidt da Referatet ikke maatte bero paa en Fejltagelse, men jeg erindrer nok, at jeg drog en Parallel mellem Fattigvæsenets Stilling og Stillingen paa Sessjonen. Jeg kan saaledes ikke nu give det ærede Medlem et mere fyldestgørende Svar end det, jeg gav ved Finanslovens første Behandling.

Forslagsstilleren (Rørdam): Jeg vil tillade mig at takke den højtærede Krigsminister og Justitsminister for den Velvilje, hvormed de have modtaget dette lille Forslag. Jeg tvivler imidlertid paa, at det saa let vil lade sig gøre under den Form, hvorunder den højtærede Krigsminister vilde have det. Der er nemlig den Mangel derved, at Sessjonen falder om Efteraaret, og disse Folk, der møde paa Sessjonen første Gang, og som ofte kun have været syge i ganske kort Tid, maaste kun 8 eller 14 Dage før Sessjonen, blive hjemsendte til Sessjon fra Afdelingerne. Nu tror jeg, at det er aldeles umuligt for en Læge at kunne 8—14 Dage efter skønne om, hvorvidt den paagældende, der har paadraget sig f. Eks. en Læstion, som det ofte drejer sig om, ved Gymnastik eller Baabehøvelse, kan helbreedes fuldstændigt, saaledes at vedkommende kan indfaldest igen. Der er den praktiske Vanskelighed derved, at det altid vil være meget vanskeligt at skønne, om Læstionen kan fortage sig fuldstændig i Løbet af et Aar. Hvis det altsaa bliver lagt i vedkommende Læges Haand, vil han som Regel sige, at Manden ikke kan blive tjenstdygtig, og for saa vidt vil der jo derved være opnaaet, hvad jeg ønsker. Men, som sagt, jeg tror, at det vil have praktiske Vanskeligheder, for saa vidt som Sessjonen er om Efteraaret og de fleste af dem, der møde første Gang, ere sendte dertil umiddelbart i Forvejen fra Afdelingerne efter kun at have været hjemme en ganske kort Tid. Som det nu er, er det meget vanskeligt for Lægerne. En Mand er af Afdelingslægen kasseret som helt udygtig, og saa kommer han 14 Dage efter for Sessjonslægen, skønt det som Regel ikke